

G. Ilyenképen segéll-elő minket az Isten a' mi erőtelenségünkben. Mert ha egészen lelkiek volnánk, tehát az Angyalok módgyára nézhetnök mind az Isten magát, 's mind pedig az ő kegyelmait. De mivelhogy e' földi testnek terhével vagyunk környül-véetve, ábrázatok és tükörök nélkül éükölködünk, a' mellyek a' lelki és mennyei dolgoknak tekintet néminémü földi-képen adgyák minékünk előnkbe. Mert másképen oda nem juthatnánk. Azonban, ez-is a' mi tisztünk, hogy minden mi érzékenységinket az Isten ígéletiben gyakoroljuk, hogy annál jobban minékünk azok megerősíttesenek.

T. Ha igaz, hogy azért ferzette az Isten a' Sacramentokat, hogy a' mi fűkséginknek elősegéllői lemenek; avagy kevélységnek vétkevel nem kárhoztattatnék-e méltán az, a' ki azt itélné, hogy azok nélkül ellebet, mint nem fűkséges eszközök nélkül?

G. Méltán bizonyára: Mert ha valaki azoknak élésétől magát önként elvonnyá, mint-ha az nem volna fűkséges; tehát a' Christust utállja-meg, az ő kegyelmét veti-meg, és a' Lelket óitrya-meg.

T. Mitsoda bizodalom lebet a' Sacramentokból a' mi lelkünk-isméretinek megerősítésére, és mitsoda bizonyos bátorságot vehetünk magunknak, bolott

azok

azokkal mind a' jök 's mind a' gonofok egyaránt élnek?

G. Jóllehet az Istennek a' Sacramentomokban adattatott ajándékait a' hitetlenek semmivé tézik, (hogy így éöllyak,) a' mennyiben ő reájok néz; de mindazonáltal azért azt nem tehetik, hogy a' Sacramentomnak ereje és tulajdon természetét meg ne maradna.

T. Annakokáért miképen és mikor követi a' Sacramentomoknak élését az ő bathatós munkája?

G. Midön azokat hittel vézéük, keresvén azokban tsak-egyedül a' Christust és az ő kegyelmét.

T. Miért mondd azt, hogy ott kell keresnünk a' Christust?

G. Azt így értem, hogy nem kell ott minékünk a' látható jegyekhez úgy ragaszkodnunk, hogy a' mi idvességünket onnét kérjük; vagy pedig azt képzellyük, hogy az Istentől adattatandó kegyelemnek ereje oda-bé volna fegeztetve és bérekeztetve: sőtinkább elősegítés gyanánt tartasuk azt a' jegyet, hogy egyenesen a' Christushoz igazgattalsuk, ő tőle kérvén idvességet és maradáno boldogságot.

T. Holott a' Sacramentomokkal való élésre megkivántatik a' hit; hogybogy mondd, hogy a' mi hitünknek erősítésére adattak azok, hogy minket az Istennek ígéletiről bizonyosabbakká tegyenek?

G. Nem

G. Nem elég az, hogy a' hit mi bennünk egyézer elkezdeteret légyen; hanem hűség, hogy hűtelen tápláltságok, és naponként inkább-inkább nevedgyék. Annakokáért annak a' mi hitünknek mind táplálására, 's mind megerősítésére, 's mind előbb-előbb való mozdítására kerzette az Ur a' Sacramentumokat. Mellyet ugyan jelent a' Szent Pál Apostol, midőn azt tanítja, hogy az Isten ígéreteinél minélünk való megpételetésére adta azokat az Isten. Róm. 4: 11.

T. Nemde a' hitlenségnek nem bizonyos jele-e az, hogy az Isten ígéreteinben nintsen erős bizodalunk, hanemba más-unnét erősítessenek-meg azok minékünk?

G. Nem az, hanem a' hitnek gyengé-
gét bizonyoson mutogattya, melly meg az Isten fiaiban-is vagyon; a' kik mindaztall Isten hűveinek lenni meg nem hűnnek, ám-
bár igen kitsíny és még tökéletesség nélkül való hitek légyen. Mert valamig e' világ-
ban járunk, a' mi tagjainkban vannak és he-
vernek a' kételkedéinek maradványi; mel-
lyeket másképen ki nem tüzhetünk, hanem
életünknek végéig hűtelen-való igyekezet-
tel. Szükség annakokáért, hogy tovább
mennünk.

*T. Hány Sacramentomi vannak a' Keref-
tyén Anyafentegyháznak?*

G. Va-

G. Valóságoson tsak Kettő, mellyeknek közönséges házna és élése vagyon minden hűvek között.

T. Mellyek azok?

G. A' Kereftség avagy Mosódás: és a' hűnt Vatsora.

T. Mitsoda egyezés vagy külömség vagyon ezek között?

G. A' Kereftség avagy Mosódás minékünk mintegy néminémű bémenetelünk az Anyafentegyházba. Mert ott bizóságunk vagyon, hogy mi, kik másképen idegenek és tavol-valók vagyunk, az Istennek tselédi közzé bévettetünk, hogy az ő háza-népei közzé éamlátsunk. A' hűnt Vatsora pedig arról tézen bizóságot, hogy táplálván a' mi lelkeinket, az Isten önnön-magát minékünk Atyánknak mutatya.

A' KEREZTSÉGRŐL.

T. Hogy mind a' kettőnek világosabban megfessék valósága; mindenikről külön följunk. Elsőben-is: Mellyik a' Kereftségnek értelme?

G. Ennek két réze vagyon. Mert itt a' bűnöknek bótánattya, és a' lelki újja-kü-
tés példázattik. Efés. 5: 26. Róm. 6: 4.

*T. Mitsoda hasonlatosága vagyon a' Vize-
nek ezekkel a' dolgokkal, hogy azokat
lerajfollja?*

G. A'

G. A' bűnnek bocsánattya ugyan jele avagy neme a' Mosódásnak, mellyel a' mi lelkeinknek énnyei eltöröltetnek: nem különben, mint a' vízzel elmosáttatnak a' testnek rútsági.

T. *Mit értek az Ujjá-Éületésről?*

G. Mivel annak kezdete a' mi termézetünknek meghalásítása, vége pedig, hogy új teremtett állapotok légyünk; ebben minékünk a' halálnak ábrázolása tétetik elönkbe, midőn a' víz a' mi fejünkre öntetik: az új életnek pedig lerajzolása ebben tétetik elönkbe, hogy nem maradunk a' víz alatt elmerítetve; hanem csak egy émpillantásig megyünk arra, mintegy koporlóba, hogy abból mindjárt kivezzünk.

T. *Azt gondolod-e tehát, hogy a' Víz a' Léleknek feredője avagy mosódása?*

G. Semmiképen nem az. Mert ezt a' tisztességet nem szabad minékünk a' Christus véreiről lehúznunk; melly azért öntetett-ki, hogy eltörölvén minden mi rútságinkat, Istennek előtte tisztákká és fertezhetetlenekké tenne minket. *1. Ján. 1: 7. 1. Pé. 1: 19.* E' tisztításnak pedig gyümölsét akkor vesszük, midőn azzal a' ént vérrrel a' mi lelkünk-ífméretit a' Szent Lélek meghinti. Annak megpetsélését pedig a' Sacramentomokban vesszük.

T. *Nem*

T. *Nem tulajdonítaf-e egyebet a' víznek, hanem hogy csak jele légyen a' Megmosódásnak?*

G. Ugy mondom jelnek lenni, hogy egyfersmind a' valóságot hozzá-köttetnek lenni értem. Mert az Isten minékünk ígervén az ő javait, nem tsal-meg minket. Annakokáért mind a' bűnöknek megengedése, 's mind az életnek újvílta adattatik minékünk a' Kereszttségben; és bizonyos dolog, hogy mi azt oit elvesszük.

T. *Bételik-e egyaránt mindenkben e' kegyelem?*

G. Sokan, midőn az ő gonofságokkal annak úttyát elrekeztik, azt tselekezik, hogy hijába-való légyen. Így csak-egyedül a' hivekre áll e' gyümöls. Mindazáltal innét a' Sacramentomoknak természetete semmi-ben nem romlik-meg.

T. *Honnan van az Ujjá-Éülés?*

G. A' Christusnak halálától és feltámadásától egyfersmind. Mert ez az erő az ő halálában vagon; hogy ez által megfeszítessék a' mi ő emberünk, és a' mi termézetünknek vétkes vólta néminémüképen eltemetessék, hogy többé mi bennünk ne légyen. Hogy pedig új életre újítattunk-meg az Isten igazságának engedelmeskedésére; az a' Christus feltámadásának jótéménye.

E

T. *Mi-*

T. Miképen adattatnak minékünk a' Kerefttség által ezek a' jók?

G. Mert a' Christussal feltuháztatunk, és az ö Lelkével megajándékoztatunk; hanem ha a' Kereftségben nekünk nyújtott Istennek igéretit megutalván, azokat gyümöls-telenekké tessük.

T. Mit kell minékünk tselekednünk, hogy a' Kereftséggel jól el-besünk?

G. A' Kereftségnek igaz és egyenes ha-na a' hitben és a' pénitencia-tartásban áll: az-az, hogy elsőben a' mi éivünknek bizonyos bizodalmaival elhidgyük azt, hogy mi úgy tessük az Istennek, midön minden büncinkből a' Christus vérevel megtisztítatunk: másodszor, hogy minnen-magunk érezzük-meg, hogy az ö Lelke mi bennünk lakozik, és ezt valóságos tselekedetünkkel mások előtt kimutassuk: és hogy föntelen ebben gyakoroljuk magunkat, hogy mind a' testnek megökléséről gondolkodjunk, 's mind az Isten igazságának engedelmei-kedgyünk.

T. Ha ezek megkivántatnak a' Kereft-ségnek törvény ferint való élésére; hogyhogya vagyom, hogy a' tse-tsemöket megkerestel-lyük?

G. Nem

G. Nem fölkfég, hogy a' Kereftséget a' Hit és a' Pénitencia-tartás mindenkor meg-előzzék; hanem tsak azoktól kívántatik-meg az, a' kik az ö idejek ferint már mind a' kettőt megfoghatták. Elég tehát, ha a' tsetsemök, minékutánna felnönek 's ne-vedeknek, az ö kereftségeknek erejét kimu-tatták.

T. Megmutathatnád-e azt valami erőf-séggel, hogy ebben semmi il-letlenség nintsen?

G. Ugy vagyom; ha énnékem minden megengedi, hogy az Ur semmit sem fer-zett, mely az okofsággal ellenkeznék. Mert midön Móses és minden Próféák azt tanít-tyák, 5 Móf. 30: 6. Jer. 4: 4. hogy a' Kör-nyülmételkedés a' Pénitencia-nak jele és je-gye volt; és a' mint Szent Pál Apostol bizo-nyította, a' Hitnek-is Sacramentoma volt, Róm. 4: 11. mindazonáltal láttyom, hogy a' tsetsemöket az Isten attól ki nem rekez-terte.

T. De, ugyan-azon ok ferint, mely a' Környülmételkedésben-is jó és helyes volt, most a' Kereftséghez hozzá-botsáthattuk-e őket?

G. Igen-is: mert azok az Igéreték, mel-lyeket az Isten régen azelőtt az Izrael népe-nek adott volt, most az egéz világon kihír-dettettek.

E 2

T. De